

N.F.S. Grundtvig "Høstgildet"

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.6, maj 2015

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1815 (SJ: 262)

B *Anden udgave*, 1815 (SJ: 269)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 3

US *Udvalgte Skrifter* 3

Teksten er etableret af Victoria Siersbæk og Klaus Nielsen

Punktkommentarer er skrevet af Victoria Siersbæk og Klaus Nielsen, redigeret af Holger Berg og Johnny Kondrup

Indledning og tekstredegørelse er skrevet af Klaus Nielsen, redigeret af Holger Berg og Johnny Kondrup

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning ph.d. Jes Fabricius Møller

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2025

[A:1361] | PS:515 | US:247

Høstgildet.

- ¹ Kling, min Harpe, over Vangen
I den svale Aftenstund!
Favn og gjem og svar til Klangen
Gamle Danmarks Bøgelund!
Sjunger, sjunger Dannekvinder!
Kvæder, mens I Krandsen binder
Lydt i Løvfald som i Mai!
- ² Kommer, kommer Danne-Kvinder!
I som græd for bange Kaar,
I som saae med Fryd Kjærminder

Blaane sødt i tidlig Vaar!
Følger mig paa Skjalde-Gangen
Under Harpeslag i Vangen,
I den Danske Urtegaard!

3 |US:248| Græder ei fordi vi skue
Løvet guult i Efteraar!
Danmark og, den gamle Frue,
Graaner selv jo Aar for Aar,
Prange, visne maae jo Løvet,
Skinne, falme maae jo Støvet,
Selv ei Soel har evig Glands.

4 |A:1362| Men, o seer, o seer med Glæde
Grønningen i Efteraar!
|PS:516| Seer, o seer de Roser spæde
End i Danmarks Urtegaard!
Lover Gud, I Danne-Kvinder!
For de tidlige Kjærminder,
For de sene Rosenskud!

5 *Danmark!* gamle Konge-Frue,
Med det sølverhvide Haar!
Pynt kun op din Ammestue!
Times skal dig sjeldne Kaar,
Rul kun op din Stamme-Tavle!
Thi som Sara skalst du avle
Sønnen fiin i Efter-Aar.

6 Føde skalst Du Adelsfrue
Sønnen Dansk og fiin og bold,
Glad du skal i Ham beskue
Fredegod og Dan og Skjold,
Dig skal alle Kvinder love,
Alle Fugle skal i Skove
Sjunge om det Underværk.

7 *Danmark!* deiligst Vang og Vænge,
Indelukt med Bølgen blaa!
|A:1363| Smykke skal sig dine Enge
Høitidsfuld med Blommer smaa
Og ved Hellig Korsens Kilde
Blomstre skal i Krinds saa milde
Roserne fra Golgatha.

8 Kvinder! I som nys med Smerte

Krused Fruens Jordeliin,
Syer flink nu under Kerte
Christentøi til Sønnen fiin!
|PS:517|US:249Virker fiint med Guld og Silke
Knopper smaa paa Rosenstilke
Under hvide Dannebraag!

- 9 Lægger, Dannemænd, i Lave
Eders gamle Kroner faa!
Dannishedens Faddergave
Vil den Spæde ei forsmaae:
I sin Manddom vil han smelte
For de gamle, gjæve Helte
Skuepengen fiin deraf.
- 10 Binder, slynger, Dannekvinder!
Høstens Roser flux i Krands!
Danmarks Billed vel vi finder
Under Slør i liflig Glands,
Og kan vi det Billed finde,
Skal og Krandsen om dets Tinde
Slynge sig i *Danmarks Navn*.
- 11 Skal til Marmelsteen og Farve
Vi nu tye med Danmarks Krands,
Skal de kolde Stene arve
Danmarks Kjærlighed og Glands?
Er dog ei en Dannekvinde
Kjærlig, from i Lund at finde,
Som kan bære Danmarks Krands?
- 12 Kommer! under Danmarks Krone
Sidder from en Sølv-Brud.
|A:1364Hilset vær i Jubeltone
Og velsignet, Dronning prud!
O, tillad, at Dannekvinder
Krandsen om Din Krone vinder
Under Skjaldens Harpeslag!
- 13 **|PS:518**Kjærlig, fiin og from i Sinde
Est Du som vor Moder blaa,
Varst den bedste Dannekvinde
Selv i Hyttens dunkle Vraa,
Tør ei Dig vi Krandsen række,
Vi den maae med Suk nedlægge
Paa den kolde Marmelsteen.

14 |US:250Held, o Held! som jeg kan skue

Grye i Dagning, Glimt af Glands,
Ei forsmåer den Konge-Frue
Gamle Danmarks Rosen-Krands,
Ei den glimrer, ei den praler,
Men den dufter og husvaler
Liflig, sødt i Aftenstund.

15 Kun med lukde Øielaage

Skjalden seer det favre Syn,
Mændene, de er saa kloge,
Daarer dog for Aande-Lyn,
Skjalden kun med Barne-Tunge
Sagte vil i Lunden sjunge
For de fromme Kvinder faa.

16 Kvinder! nynner I kun Sangen

Efter Skjaldens Harpeslag!
Hvisker det kun rundt i Vangen
Hvad der klang paa Høitids-Dag!
Det er koldt i Vinterugen,
Under Snee dog grønnes Rugen,
Skyder Blomst i Sommer-Skjær.

17 Efterglands af Thabors Kerte

Glimter over Bøgelund,
|A:1365|PS:519Og et Gran af Danmarks Hjerter
Skjalden fik til Harpe-Bund,
I den Bund det sælsomt klinger,
Naar med sine Under-Vinger
Duen rører Harpens Stræng.

18 Tvivler kun, I Mænd saa kloge!

Selv jeg tvivler *som en Mand*,
Naar sig *over* Dannebraage
Øiet løfter med Forstand;
Men jeg troer, den Lyd som klinger
Under Duens Luevinger
Spotter min og eders Vid.

19 Staae da nu de Roser silde,

Som vi see, i Urtegaard,
Har Maria Fødsels-Gilde
I sit andet Brude-Aar,
|US:251Nu, saa maae de Roser sene
Sig dog vel i Krands forene

20 Lad da Kvinderne i Vangen
Sanke kun de Roser smaa,
Efternynne Gaadesangen,
Gjætte som de bedst forstaae!
Dannemænd! imedens binder
Vi en Krands af blaa Kjærminder
Til vor Dronning fiin og from.

21 Troer I ei, de er at finde?
End i Høst en Lund jeg veed,
Hvor saamangen blaa Kjærminde
Blomstrer end i Luun og Fred,
|PS:520 Saxo den Kjærminde-Have
Lukkede med Romer-Stave,
Nøglen dog har Danmark gjemt.

22 Følger mig da, Frænder bolde!
Ind i *Danmarks* Rosenlund,
|A:1366 Der Høstgildet vi vil holde
I den svale Aftenstund,
Takke Gud for *Markens* Grøde,
Bede, Han den vil gjenføde,
Atter i det næste Aar!

23 Krandsen vi i Lunden binde,
Bære vi til Kongens Gaard,
Fredegodes Gemalinde
Sikkerlig den ei forsmaaer,
Og *omsat* med Danske Stave
Skal da vor Kjærminde-Have
Kalde sig *Marien-Lund*.